

سروش ستایش زاد*

گرایش زنان به حجاب، واقعیت یا خیال؟

طرفداران اصالت‌ پربرای زن و مرد، زن را صرفاً در نقش‌های تزئینی می‌بینند و با استفاده از شعارهای پرطمطراق ، نه تنها کرامت و ارزش ذاتی مقام زن را حفظ نمی‌کنند، بلکه با پرده‌دوری از شخصیت و هویت زادی از نهاد خانواده، زمینه را برای تحت سلطه در آوردن، استثمار و اعمال خشونت جنسی علیه زنان، فراهم می‌سازند. هوشمندی زنان ایرانی در شناخت باورهای دینی و معرفت‌اسلامی، شاید کمی چشم‌تنگ‌نظران به این موضوع را به سمت خود جلب کند. در سال‌های اخیر تبلیغات فراوانی علیه پوشش‌اصیل ایرانی و اسلامی به راه افتاد و حتی کمپین‌هایی با حمایت مالی بیگانگان برای بر هم‌زدن نظم اجتماعی و با هدف تقدس‌زدایی از مسئله عفاف و حجاب شکل گرفت. وقتی سردار سعید منتظرالمهدی در جمع خبرنگاران با اشاره به اهمیت حوزه عفاف و حجاب، از کم‌کاری نهادهای مولوی و ارگان‌های مسؤل گلایه کرد و از اقدامات ایجابی و فرهنگی نیروی انتظامی سخن راند، همگان انتظار داشتند میزان بی‌حجابی و ناهنجاری‌های مرتبط با آن افزایش یافته باشد اما در میان تعجب همگان سردار از افزایش گرایش به حجاب و عفاف در سطح ۷۰ص‌دی سخن گفت.

آنچه ما در این نوشتار مورد نقد و بررسی قرار خواهیم داد، روایت یک حقیقت‌است، حقیقتی مورد بحث آشکار. آری، میزان گرایش به حجاب و عفاف در سال‌های اخیر، نه تنها در کشور خودمان رشد داشته، بلکه حتی در غرب و با وجود نظام‌های فکری و عقیدتی مشخصاً سکولار‌بستی و اومانیستی نیز رشد چشمگیری داشته‌است؛ امری که باید از آن به عنوان انقلاب اخلاقی دختران برای اهتزاز پرچم عفاف یاد کرد. برای درک بهتر ماجرا نقیی هم به کتاب «دختران به عفاف روی می‌آورند» می‌زنیم.

یکی از ایده‌هایی که فرهنگ غرب با تبلیغات وسیع و فریبنده به جهانیان عرضه کرده‌است اندیشه‌های فمینیستی است. نیاز زن امروز، شنیدن این واقعیت‌است که بسیاری از مدعیان حمایت از حقوق زنان در غرب به این نتیجه رسیده‌اند که باورهای فمینیستی، دروغ‌هایی بیش نیستند و دیگر نمی‌توانند پاسخگوی نیاز زنان هوشمند امروز باشند و زندگی منطبق با دستورالعمل‌های الهی با روح و روان آدمی سازگارتر و مطلوب‌تر است.

کتاب دختران به عفاف روی می‌آورند از سه بخش تشکیل شده است. نویسنده شرح‌اول کتاب، خانم شلیت درصده است ضمن مرور آنچه در حال حاضر در امریکا در زمینه دختران و زنان رخ داده است، تصویر روشنی از ترویج بی‌بندوباری و آزادی جنسی که موجب خاست سوم فمینیسم است، ارائه کند و توضیح دهد که چگونه نسل جدیدی در امریکا در حال شکل‌گیری است که خواسته‌هایی با گذشتگان متفاوت است و به دنبال همگامی خود می‌گردد. نسلی که از این آزادی‌های بی‌حدوصح به ستوه آمده و می‌خواهد طعم شیرین فطرت را دوباره چشبد. صحبت‌های مختلف و مصاحبه‌های مکرر، خانم وندی شلیت خواننده را به این سمت سوق می‌دهد که گویی دختران امروز امریکا با شورش‌هایی برای پرکنده می‌خواهند چیزی نیابند، که والدینشان بدهاند. آنها می‌خواهند سبک زندگی و نوع پوشش خود را تغییر دهند و در تالانند تا با خویشنداری و زندگی عقاقاره وعقیفانه‌ای را در پیش بگیرند

وروابط خصوصی‌شان را تا شروع زندگی دائمی به تعویق بیندازند. نویسنده در این بخش بحث‌های محتوایی جنسی خود می‌گوید: «تلاش من در این کتاب یافتن جایگزین بهتر برای فرهنگ «دختر عنان گسیخته غربی» و جست‌وجوی راهی برای ارج نهادن در تمایلات جنسی بدون سهم کردن غربیه‌هاست. هدف من حمایت از جمعیتی رو به گسترش جوانان عیفی و پاکدامن و کاهش ریخ آنان از زندگی در جامعه‌اشفته و سردرگم غرب است.»

شلیت در ادامه با انتقاد از وضعیت ناپهناجر تربیتی و رواج ابتذال در میان کودکان با استفاده از عناصر مختلف همچون عروسک‌ها، لباس‌ها، کتاب‌ها و مجلات دارای عکس‌های نامناسب، باز‌های رایانه‌ای و آلبوم‌های موسیقی می‌گوید: «جای تعجب نیست که چرا کودکان به طور ناخواسته روز به روز بیشتر در دام هنرنگاری‌های اینترنتی گرفتار می‌شوند چراکه دیگر سالن جنسی برای این افراد را از آلود نیست و این از نظر من جنایت بزرگی است.»

هرچند خانم شلیت آن گونه که خود می‌گوید برای انتشار نظراتش دچار مشکلات فراوانی بوده است و سیستم رسانه‌ای اقتدارگر ما هیچ قصه‌ی را ندارد، بر برنامه‌های بسیاری برای زدودن اثر کتاب وی انجام داده است، حتی وقتی اقبال عمومی به کتاب‌ها می‌افتد و ترویج عفاف و حیا در بین زنان زیاد شد، چندین بار او را تهدید به مرگ کردند. شاید این رفتار بر خطر از جهل پلورالیستی ناشی از تبلیغات وسیع رسانه‌ای باشد.

نویسنده در اظهارنظری پیرامون چالش‌های طرح مسئله حجاب و عفاف می‌گوید: «گرچه ما در عصر به اصطلاح «آزادی» و زندگی می‌کنیم، اما محاکمه و تعقیب توهم‌آلود و افراطی کسانی را که ایده‌ال‌های مکاتب غربی برای داشتن روابط جنسی آزاد زیر سؤال می‌برند نه لزوم رعایت عفت و پاکدامنی اصرام می‌وزند، بیاتر مطلب دیگری است و آن اینکه برخلاف تصور ما، دامنه آزادی‌های ما خیلی هم وسیع نیست. »

در بخش دوم کتاب، نویسنده خانم نانسی لی دموس با نگاهی آسیب‌شناسانه سعی بر شناساندن راه‌حل‌هایی برای پرھیز از آسیب‌های روانی در مواجهه با نفسانیات می‌کند. وی تصریح می‌کند: «بسیار مهم است که مراقب گام‌ها و تصمیم‌هایمان در مسائل جزئی زندگی باشیم، جایی که می‌روسیم، کتاب و مجله‌ای که می‌خوانیم، موسیقی‌ای که می‌شنویم و گردشی که در پیش می‌گیریم همگی محرک غرایز ما (امیال طبیعی) هستند و غذای روح ما می‌باشند. قیافه، پوشش، انتخاب و رفتار ما، آنچه را درک‌ه‌مون‌است آشکار می‌سازد. باطن انسان به گونه‌ای تغییرناپذیر بر ظاهر بیرونی او اثر می‌گذارد. استفاده از لباس‌های تحریک‌آمیز و پوشش‌های نامناسب می‌تواند نشانه‌ای از زن ناخرد و پوشش سنگین و متین‌نشانی از زن عاقل باشد.»

غالب ادیان الهی به خصوص دین مبین اسلام، می‌کوشند با ترسیم چارچوبی صحیح و سالم برای برقراری رابطه و رفع نیازهای افراد، نسخه‌ای در شأن و منزلت انسان و حفظ کرامت و شرافت او ارائه کنند. شرعت مقدس اسلام نیازهای جنسی افراد را به رسمیت می‌شناسد و برآوردن آن نیاز در کانون خانواده ام مقدس می‌شمارد و با سفارش‌های بی‌دریی آن را در حریم خانواده محصور می‌نماید تا همه رفتارهای انسان جنبه متعالی بیابد و در مسیر خیروصلاح خویش و جامعه قرار گیرد.

با نگاهی مختصر به تعلیم دقیق و عمیق دینی، می‌بینیم که در معارف ناب اسلامی بر رعایت ارزش‌های اخلاقی در مسائل جنسی توصیه فراوانی شده است و اسلام، بقای فرد و جامعه را در گرو رعایت اخلاق و رفتارهای صحیح و معقول جنسی می‌داند. به‌طور قطع عظمت آموزه‌های اسلامی در مباحث اخلاقی جنسی آنچنان است که هر خواننده‌ای را به تحسین وامی‌دارد.

«کارشناس ارشد مطالعات فرهنگی

دوشنبه ۸ آبان ۱۳۹۶ | ۱۰ صفر ۱۴۳۹ | روزنامه جوان | شماره ۵۲۲۵

زنان

سرویس اجتماعی۹۰۰۸۸۹۸۴۴

گفت‌وگو

جوان

گفت‌وگوی «جوان» با دبیر مجمع زنان فرهیخته انقلاب اسلامی

عملکرد مدیران مهم‌است نه جنسیت آنها

معاونان شهردار، برخی شهرداری‌ها و مدیران معاونان زن در دستگاه‌های اجرایی ووزار تخرانه‌ها مشاهده کرد.باوجوداین یک‌نگرانی بزرگ همچنان پابرجاست: اینکه زنان مدیر که از قشر خاص جامعه هستند و نه‌از بدنه زنان اجتماع چقدر پس از رسیدن به جایگاه‌های مدیریتی و به عبارت دقیق‌تر در یافت سهم خود از قدرت، پیگیر مطالبات حوزه زنان و خانواده و مسئولان به‌رنامهریزی داشته باشند. این مسئله است که اهمیت دارد و جنسیت دارد و پیگیری آن نیازمند تکیه بر این مسئله نیست. یک مدیر چه زن و چه مرد باید برای اقشار مختلف جامعه ما متمرک ثمر باشد. این‌فارغ از وعده‌هایی است که در دوران انتخابات داده شد و به آن عمل نشد. ما اصلاً به این مسئله که چند درصد از مسئولان و مدیرانمن زن باشند اهمیتی نمی‌دهیم و به‌این مسئله باور نداریم که اگر مدیران مسئولان زن باشند بهتر می‌توانند در حوزه زنان فعال باشند و دغدغه حضور زنان را داشته باشند. اینطور نیست گما اینکه در دولت یازدهم هم زنان‌هایی بودند که به هیچ عنوان دغدغه‌غای برای زنان نداشتند و نهایت دغدغه و تلاش آنها درباره حضور زنان به عنوان تماشاگر مسابقات مردان در ورزشگاه‌ها بود و این موضوع اجتماعی دست چندم راه‌با اولویت حوزه زنان تبدیل کرده بودند.

فراتر از مباحث جنسیتی ما اسنادی بالادستی با تأکید بر مسائل بانوان در کشور داریم؛ اسنادی نظیر منشور حقوق و مسئولیت‌های زنان در جمهوری اسلامی ایران با سیاست‌های کلی جمعیت و خانواده‌های این کشور داریم؛ اسنادی نظیر منشور حقوق و مسئولیت‌های این کشور داریم؛ اسناد و مواظبات دقیق‌سازی در مسائل بانوان تأکید دارد. البته با نگاه ارزش‌گذاری بیشتر به جایگاه زنان در خانواده و با تأکید بر نقش‌های مادری و همسری. اینکه چقدر این مواظبات و قوانین بالادستی محقق شده‌است، موضوع مورد بررسی ماست. شما در این باره چه نظری دارید؟

بله، دقیقاً همینطور است. باید این سیاست‌ها دیده شود و بر اساس آنها ملاحظات خاص برای خانم‌ها صورت بگیرد. چه در داخل خانه چه در محل کار. ما نمی‌گوییم خانم باید در خانه بنشیند. اینجانب چیزی که برای ما اهمیت دارد بحث ارزش‌هاست. بدیهی‌است یک مدیر مرد هم که نگاه ارزشی داشته باشد به زنان بها می‌دهد و همچنین اگر یک مدیر خانم بر سر کار بیاید اما نگاه فمینیستی و ضد ارزش‌های اسلامی داشته باشد برای بهبود شرایط خانم‌های مادر جایگاه‌های اصلی و فطری‌شان همچون مادری و همسری اهمیتی قائل نمی‌شود و در مسیر رساندن زن به جایگاه غریبی و فمینیستی‌اش تلاش می‌کند.

شما بحث ارزشی بودن مدیران ما فارغ از جنسیت آنها را برای تحقق ارزش‌های جامعه چه برای زنان و چه برای مردان مطرح می‌کنید. این ارزش‌ها در خانواده و سیاست هم رکن برداشت خاص خود را از آن خواهد داشت. به‌طور مشخص منظور وند داده شده بود.

وقتی افرادی با نگاه‌های فمینیستی در جایگاه‌های مدیریتی قرار بگیرند بدیهی است که ما نمی‌توانیم از آنها انتظار داشته باشیم بلکه، همین‌طور است. ببینید وقتی افرادی با نگاه‌های فمینیستی در جایگاه‌های مدیریتی قرار بگیرند بدیهی‌است که ما نمی‌توانیم از آنها انتظار داشته باشیم

جوان

ما هیچ وقت به دنبال بحث‌های جنسیتی نیستیم بلکه بحث ارزش‌هاست. کسی که بتواند ارزش‌های دینی را در جامعه حاکم کند و از مسئولان مطالبات ارزشی و هنجاری داشته باشد، می‌تواند خواسته‌های زنان و مردان جامعه را برآورده کند

شما از نگاه ارزشی یک مدیر در حوزه زنان و خانواده چیست؟

ببینید حرف ما این است کسی که می‌خواهد در جایگاه‌های مدیریتی انتخاب شود باید بر اساس فرمایشات مقام معظم رهبری، سیاست‌های کلی خانواده که مصوب شده و از سوی مقام معظم رهبری ابلاغ شده و سیاست‌های کلی نظام یا سیاست‌های کلی آموزش و پرورش را در نظر بگیرد و بر اساس این اسناد بالادستی برای زنان و خانواده برنامه‌ریزی داشته باشد. این مسئله است که اهمیت دارد و جنسیت برای ما مهم نیست. یک مدیر چه زن و چه مرد باید برای اقشار مختلف جامعه ما متمرک ثمر باشد. این‌فارغ از وعده‌هایی است که در دوران انتخابات داده شد و به آن عمل نشد. ما اصلاً به این مسئله که چند درصد از مسئولان و مدیرانمن زن باشند اهمیتی نمی‌دهیم و به‌این مسئله باور نداریم که اگر مدیران مسئولان زن باشند بهتر می‌توانند در حوزه زنان فعال باشند و دغدغه حضور زنان را داشته باشند. اینطور نیست گما اینکه در دولت یازدهم هم زنان‌هایی بودند که به هیچ عنوان دغدغه‌غای برای زنان نداشتند و نهایت دغدغه و تلاش آنها درباره حضور زنان به عنوان تماشاگر مسابقات مردان در ورزشگاه‌ها بود و این موضوع اجتماعی دست چندم راه‌با اولویت حوزه زنان تبدیل کرده بودند.

فراتر از مباحث جنسیتی ما اسنادی بالادستی با تأکید بر مسائل بانوان در کشور داریم؛ اسنادی نظیر منشور حقوق و مسئولیت‌های زنان در جمهوری اسلامی ایران با سیاست‌های کلی جمعیت و خانواده‌های این کشور داریم؛ اسناد و مواظبات دقیق‌سازی در مسائل بانوان تأکید دارد. البته با نگاه ارزش‌گذاری بیشتر به جایگاه زنان در خانواده و با تأکید بر نقش‌های مادری و همسری. اینکه چقدر این مواظبات و قوانین بالادستی محقق شده‌است، موضوع مورد بررسی ماست. شما در این باره چه نظری دارید؟

بله، دقیقاً همینطور است. باید این سیاست‌ها دیده شود و بر اساس آنها ملاحظات خاص برای خانم‌ها صورت بگیرد. چه در داخل خانه چه در محل کار. ما نمی‌گوییم خانم باید در خانه بنشیند. اینجانب چیزی که برای ما اهمیت دارد بحث ارزش‌هاست. بدیهی‌است یک مدیر مرد هم که نگاه ارزشی داشته باشد به زنان بها می‌دهد و همچنین اگر یک مدیر خانم بر سر کار بیاید اما نگاه فمینیستی و ضد ارزش‌های اسلامی داشته باشد برای بهبود شرایط خانم‌های مادر جایگاه‌های اصلی و فطری‌شان همچون مادری و همسری اهمیتی قائل نمی‌شود و در مسیر رساندن زن به جایگاه غریبی و فمینیستی‌اش تلاش می‌کند.

شما بحث ارزشی بودن مدیران ما فارغ از جنسیت آنها را برای تحقق ارزش‌های جامعه چه برای زنان و چه برای مردان مطرح می‌کنید. این ارزش‌ها در خانواده و سیاست هم رکن برداشت خاص خود را از آن خواهد داشت. به‌طور مشخص منظور وند داده شده بود.

وقتی افرادی با نگاه‌های فمینیستی در جایگاه‌های مدیریتی قرار بگیرند بدیهی است که ما نمی‌توانیم از آنها انتظار داشته باشیم بلکه، همین‌طور است. ببینید وقتی افرادی با نگاه‌های فمینیستی در جایگاه‌های مدیریتی قرار بگیرند بدیهی‌است که ما نمی‌توانیم از آنها انتظار داشته باشیم

کبری فرشچی

غرب همچنان وحشی!

پس از ماجرای افشاگری آنجلینا جولی درباره آزار جنسی‌اش توسط تهیه‌کننده سینمای هالیوود موج گسترده‌ای در اروپا به‌وجود آمد و افراد متعددی با استفاده از هشتگ «من نیز» (Me Too) در شبکه‌های اجتماعی قصد دارند وسعت ادیت و آزارهای جنسی در جهان را نشان دهند. نکته قابل تأمل در این میان آن است که تا پیش از این جریان وانمود می‌شد آزارهای جنسی در دنیای غرب از سوی مهاجران و افراد غیراروپایی نسبت به زنان اروپایی و غربی رخ می‌دهد اما با افشاگری‌های اخیر مشخص شد چهره‌های رسانه‌ای و سیاستمداران غربی نیز مجریان چنین جابجایی هستند. در این میان رسوایی جنسی در پارلمان اروپا و مجلس نمایندگان فرانسه به شدت خیرساز شده است.

سیاستمداران نامدار فرانسوی که مدتی نیز عهده‌دار پست وزارت بودند، با انتشار بیانیهای اعلام کردند دیگر در برابر تبعیض و آزار جنسی سکوت نخواهند کرد.

این سیاستمداران که از احزاب مختلف فرانسه هستند در بیانیهای که در روزنامه «ژورنال دو دی‌مانش» منتشر شد، تأکید کردند: «طعنه‌های جنسی و حرکات و رفتار ناشایست باید در آینده به صورت نظام‌مند محکوم شوند.»

از رئیس کنونی صندوق بین‌المللی پول، کریستین لاگارد و شماری از سیاستمداران احزاب محافظه کار، سوسیالیست و حزب سبزهای فرانسه در پایان این بیانه به چشم می‌خورد.

این سیاستمداران در بیانه خود خاطر نشان کردند: «همه ما زانی که در محیط‌هایی قرار گرفتیم که بیشتر انحصاراً به مردان تعلق داشت، از تبعیض جنسی رنج کشیده‌ایم و با آن مبارزه کر ده‌ایم.» آنها تصریح کرد‌ه‌اند که برای مقابله با چنین سوءرفتارهایی ابزارهای قانونی وجود دارد اما در قوانین حقوقی به اندازه کافی از این ابزار‌ها استفاده نمی‌شود.

در ادامه بیانیه آنها همچنین تأکید شده است که قوانین کار حامی زنان است اما این قوانین اغلب مورد احترام قرار نمی‌گیرد.

از آن گذشته تنها تعداد اندکی از زانی که مورد تبعیض و آزار جنسی قرار گرفت‌اند شکایت می‌کنند و در موارد بسیار اندکی این شکایات‌ها به محکوم کردن فرد منتهم ختم می‌شود.

از ماه ژوئن مجلس نازه فرانسه آغاز به کار کرده است. در این مجلس از ۷۷۷ نماینده، ۲۳۳ نفر زن هستند، در حالی که در مجلس قبلی، فقط ۱۵۵ زن نماینده حضور داشتند.

مارین توئدلیه که به عنوان دستیار در مجلس ملی فرانسه کار می‌کند، می‌گوید: کارکنان زن پارلمان «وقت ناهار یا نوشیدین قهوه، درباره رفتارهای برخی از نمایندگان مشخص به همدیگر هشدار می‌دادند.»

آزار جنسی «فرستایه سیاه» نمایندگانسی می‌گوید که زنان را می‌توانند می‌دادند. به گفته خانم توئدلیه، «شام برخی از نمایندگان به طور مرتب بین ما تکرار می‌شد و می‌دانستیم که باید مواظب باشیم با آنها در آسانسور تنها نباشیم.» حدود یک سال پیش، حزب سبز فرانسه دچار یک شوک بزرگ شد. دنی بوین، سخنگوی پارلمان فرانسه و عضو حزب سبزها به دلیل اتهام به آزار جنسی عضو همکار زن مجبور به استعفا شد. چهار همکار زن او را به آزار جنسی منتهم کردند، هرچند او همه اتهامات را رد کرد. دنی بوین منتهم به «تعرض» یک زن هم حزبی شد و چند نماینده زن مجلس هم او را به فرستادن پیامک‌های مستهجن منتهم کردند.

در دیگر بخش‌های اروپا هم اوضاع چندان مناسبی وجود ندارد. ای‌بو ریپوزر تر گزارش داد: گروهی از اعضای پارلمان اروپا در واکنش به گزارش‌هایی مبنی بر وقوع تعرض جنسی در این مرج قانوننگاری، خواهان انجام تحقیقات بیشتر در این زمینه شدند.

اولین بار «ساندی تایمز» از وقوع تعرض جنسی نسبت به زنان جوانی خبر داد که به عنوان کارمند پارلمان اروپا مشغول کار هستند.

این روزنامه در مقاله خود از پارلمان اروپا به عنوان بستری مناسب برای وقوع آزار جنسی یاد کرد و گفت که این جرائم از سوی برخی از اعضای بلندپایه پارلمان انجام شده است.

«انتونیو تاجانی»، رئیس پارلمان اروپا نیز در واکنش به این گزارش گفت: شوکان به‌خشمگین شدم. حال آنکه شوکه شدن پاسخ قافی به این مسئله نیست و با وجود اقداماتی که از یک سال پیش برای افزایش سطح هوشیاری کارکنان اتخاذ شده است باید تلاش بیشتری در این زمینه انجام داد.

گفته می‌شود تاکنون ۸۷ زن و مرد شرح قربانی تعرض جنسی اعضای پارلمان اروپا شده‌اند.

نام عاملان این فساد اخلاقی حتی الامکان مخفی مانده حال آنکه ساندی تایمز از «یو کوشه» وزیر اسبق دولت فرانسه و نماینده حزب سبز به عنوان یکی از متجاوزان نام می‌برد.

این در حالی است که پنج نفر از اعضای اتحادیه خواهان تشکیل کمیته‌ای ویژه برای رسیدگی به مسئله هستند و اصرار دارند باید ادامه تحقیقات به نهادهای غیرواسته به پارلمان واگذار شود.

برخی رسانه‌های آلمانی هم با استفاده از جنسیت او در پارلمان اروپا و گزارش‌های تکان‌دهنده در این باره در این شکل اروپایی نوشتند. نشریه انگلیسی ساندی‌تایمز و برخی رسانه‌های دیگر هم پیش از این گزارش‌هایی را درباره سوءاستفاده‌های جنسی در پارلمان اروپا منتشر کردند. بر این اساس نمایندگان مرد پارلمان اروپا زنان را مورد آزار و ادیت جنسی قرار می‌دادند. بر این اساس در بین متهمان حداقل دو نماینده مرد آلمانی پارلمان اروپا هم وجود دارد که یکی از آنها از مقامات بلندپایه است. یکی از سیاستمداران حزب سبز آلمان در پارلمان اروپا در این باره اظهار داشته است که آزار ادیت جنسی در محل کار یک نوع وحشتناک سوءاستفاده از قدرت است. وی همه نمایندگان زن پارلمان را که مورد سوءاستفاده جنسی قرار گرفته‌اند، تشویق کرد که به کمیته مربوطه شکایت کنند.

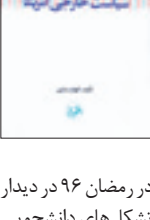
یکی دیگر از نمایندگان حزب سبز آتریش در پارلمان اروپا نیز تأکید کرد که هر مورد سوءاستفاده جنسی باید مورد بررسی قرار گیرد.

مؤسسه انتشاراتی امیر کبیر منتشر کرد

«حقوق زنان ایران و سیاست خارجی امریکا»

«حقوق زنان ایران و سیاست خارجی امریکا» از انتشارات مؤسسه امیر کبیر در آبان ۹۶ منتشر شد.

الهام ستاری، نویسنده کتاب می‌گوید: «این کتاب پژوهشی – علمی با استفاده از منابع انگلیسی و فارسی است که یکی از انگیزه‌های اصلی آن پاسخ به انتظار رهبر معظم انقلاب از جامعه دانشگاهی برای دنبال کردن مسئله زن در غرب است که در رمضان ۹۶ در دیدار جمعی از دانشجویان توصیه مجدد فرمودند تشکل‌های دانشجویی مسئله زن در غرب را دنبال کنند زیرا ما کمتر به این مسئله می‌پردازیم.»

وی می‌گوید: «در این کتاب همچنین مقایسه‌ای بین حقوق بشر غربی و حقوق بشر اسلامی در موضوع حقوق مدنی – سیاسی زنان صورت گرفته و تلاش شده به این پرسش که آیا فمینیسم موجب احقاق حقوق زنان در امریکا شده است یا نه، پاسخ داده شود.»